

се спасéшъ, то си дóлжна да се оувéришъ
въ Спасítелатъ, и да се преродишъ ѿ ис-
кренно сéрдце, и да стáнеши ново творéниe.
Но мóжешъ ли ты тега да рéчешъ, че се на-
дáешъ да се оудостоишъ за небесното цáр-
ство, като се нахóждашъ то всéмъ прóста,
и не знáешъ Бóга Спасítеля. Вдодица та се
пречеркъ ѿ грамъ и рéче: вонтина така є
честный отче! Язъ не знáмъ Бóга, защото
не самъ оучена, и не мóжемъ да читéмъ Би-
блíя та, като да мóжемъ въ писáнјето да
оуднáмъ Бóга. Рéче и тогиwa сващéнникъ:
мóлимъ покажи ми писмoto ѿ гнáси. Твож-
де добре, рéче вдовицата, и го извáди изъ
пáзвата си, оно є мнóгъ оукáлано и и-
стрыто честный отче! Защото го мнóги
разграшáха, и мнóго пжти прочитáха, и изъ
го носимъ сéкога като драгоцéнно нéкое
имáнїе въ пáзвата си.

Покажи ми онаа книга, рéче сващéнникъ,
и погóчи съ пжрестатъ си на єдана голéма
книга, којто бéше на полицата. Вдовица
та тóя часъ свали книгата, и истрý пра-
хатъ и, којто бéше ѿ горе и, защото не
бéше ѿ мнóго врéме оупотреблáвана. Тáя
книга є виблíя, рéче она: и бéше на покой.